

А. С. Півненко

Добровольський Віталій Дмитрович

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Віталій Дмитрович (23. 03. 1945, с. Дмитріївка Приазов. р-ну Запоріж. обл.) – дизайнер, живописець, графік і монументаліст. Член НСХУ (1986). Закін. Харків. худож.-пром. інститут (1971; викл. [Б. Косарев](#)). Працював проєктувальником на Харків. худож.-вироб. комбінаті (1971–95); одночасно 1977–89 – гол. художником Жовтн. р-ну Харкова; від 1983 – викладач Харків. пед. університету. У 1970–80-х рр. працював у галузі дизайну середовища. Від 1965 – учасник всеукр., всесоюз. і зарубіж. мистецьких виставок. Персон. – у Харкові (1977, 1985). Створює вітражі, натюрморти, реаліст. пейзажі камер. звучання, присвяч. Криму, Казахстану, офорти, літографії. Для творчості Д. характерні фрагментарна композиція, узагальнені форми, тонал. вирішення. Створює полотна асоціатив., метафорич. змісту, з символіч. підтекстом, кольор. котрастністю, експресією письма. Вітражні цикли на теми світ. культури, історії та культури України у системі конкрет. образів, символів, алегорій, з використанням ліній. та локал.-кольор. динам. принципів, підсилених живопис. експресією. Оформив експозиції Музею історії Харків. трактор. заводу (1981), 3-ду самохід. шасі (1985), Музею історії Жовтн. р-ну Харкова (осн. техніка – прозорий кольор. вітраж). 1993 розробив архіт.-художню концепцію «Відродження культури України» для м. Енергодар Запоріж. обл. Окремі роботи зберігаються у Харків., Мелітоп. (Запоріж. обл.) ХМ.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Карадаг» (1966), «Дорога в пустелі», «Старі стіни фортеці Байрам-Алі» (обидва – 1968), «Узимку», «Ранкові тіні», «Сонячний ранок», «Азовські рибалки» (усі – 1970), «Біг на місці» (1972), «Над прірвою», «Бенкет хижаків», «Посмішка літа» (усі – 1978), «Оголена», «Рік білої кози», «Звідки і куди?», «У пошуках раю» (усі – 1991), «Святе сімейство (Голодомор)», «Час, коли краса спить», «Невеличкі новини з Віфлеєму», «Серце Христове», «Хрест на Великдень» (усі – 1993), «Христос-Спаситель» (1994), «Враження від Італії», «Я майже прийшов» (обидва – 1995), «Відпочинок», «Ті, які йдуть шляхом», «Неможливе обіймання», «Крик» (усі – 2000); серія «Купальниці» (1999); портрети – «Автопортрет» (1964, 1999), «Дівчина» (1968), «Автопортрет у солдатській формі» (1973), «Жіночий портрет», «Дружина» (обидва – 1976), «Син» (1980), «Та, яка сидить у кріслі» (1999); натюрморти – «Троянди» (1966), «Червоний тюльпан» (1970), «Червона калина» (1973), «Фрукти. Коктебель» (1975), «Натюрморт із чорною смородиною», «Колючки», «Після шторму» (усі – 1978), «Трудовий ранок», «Партизанський вузол» (обидва – 1979), «Натюрморт із фруктами» (1991), «Плоди Півдня» (1999); 11 вітраж. циклів «Поліфорум» (1999–2006); цикл «Тріумф та формула людства» (від 2000).

Рекомендована література

1. Мистецькі шляхи Харківщини: Альбом. Х., 1998;
2. 200 вітражних композицій. Х., 2006.

Бібліографічний опис:

Добровольський Віталій Дмитрович / А. С. Півненко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22411>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).